

РЕШЕНИЕ

№ 5802

гр. София, 19.02.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, ХХ КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 22.11.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Красимира Милачкова

ЧЛЕНОВЕ: Боряна Бороджиева

Полина Величкова

при участието на секретаря Розалия Радева и при участието на прокурора Пламен Райнов, като разгледа дело номер **8640** по описа за **2024** година докладвано от съдия Боряна Бороджиева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба, подадена от пълномощник на председателя на Управителния съвет на Агенция „Пътна инфраструктура“ (АПИ) против решение № 3429/22.07.2024г. по НАХД № 3728/2024г. по описа на Софийски районен съд /СРС/, Наказателно отделение, 110 състав. С решението е отменен електронен фиш (ЕФ) № [ЕГН]/01.09.2021г., издаден от АПИ, с който на „Жельо войвода - 52“ ООД е наложена имуществена санкция в размер на 2500лв. на основание чл.187а, ал.2, т.3 във вр. с чл.179, ал.3б от Закона за движението по пътищата (ЗДвП).

Касаторът излага съображения за неправилна отмяна на законосъобразно издадено НП. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът чрез процесуалния си представител оспорва касационната жалба като неоснователна. Претендира разноски по списък.

Прокурорът от СГП намира, че жалбата е основателна.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, ХХ касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема следното от фактическа и правна страна.

Касационната жалба е депозирана в законоустановения срок от активно

легитимирано лице срещу акт, който подлежи на оспорване, поради което същата е процесуално допустима. Разгледана по същество, тя е неоснователна.

Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК и въз основа на фактите, установени от районния съд, съгласно чл. 220 от АПК, настоящият състав намира, че решението е валидно и допустимо. В тази връзка решаващият състав на съда съобрази, че това решение е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му.

Районният съд е събрал необходимите и относими доказателства; в обжалваното решение е изложил мотиви относно преценката на доказателствата, която е извършил. При субсидиарното действие на Наказателно-процесуалния кодекс /НПК/, районният съд е изпълнил служебното си задължение да проведе съдебното следствие по начин, който е осигурил обективно, всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства, включени в предмета на доказване по конкретното дело, при точното съблюдаване на процесуалните правила относно събиране, проверка и анализ на доказателствената съвкупност, и не е допуснал нарушения на съдопроизводствените правила. Въз основа на установената фактическа обстановка е направил изводи, които настоящият състав споделя като краен резултат за незаконсообразност на НП поради следните съображения: Предвид практиката на СЕС и разпоредбата на чл.9а от Директива 1999/62 се налага извод за незаконсообразност на НП поради несъразмерност и непропорционалност на санкцията спрямо нарушението. Между размера на незаплатената такса по чл.10, ал.1, т.2, чл.10б, ал.5 от Закона за пътищата, която 119 лв., дори и да е налице предвиден фиксиран размер на компенсаторна такса за освобождаване от административно-наказателна отговорност в размер на 750 лв., и размера на наложената на дружеството жалбоподател имуществена санкция за сумата от 2500 лв. е налице явна и категорична несъразмерност и непропорционалност. Касационната инстанция съобразява и Решение от 21.11.2024.г по дело С-61/ 2023 г. на СЕС, съгласно което член 9а от Директива 1999/62/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 17 юни 1999 година относно заплащането на такси от тежкотоварни автомобили за използване на определени инфраструктури, изменена с Директива 2011/76/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 27 септември 2011 г., трябва да се тълкува в смисъл, че посоченото в него изискване за съразмерност не допуска система от наказания, която предвижда налагане на глоба или имуществена санкция с фиксиран размер за всички нарушения на правилата относно задължението за предварително заплащане на таксата за ползване на пътната инфраструктура, независимо от характера и тежестта им, включително когато тази система предвижда възможността за освобождаване от административнонаказателна отговорност чрез заплащане на „компенсаторна такса“ с фиксиран размер.

Решението на СРС като правилно следва да бъде оставено в сила.

С оглед изхода на спора и на основание чл.63д, ал.1 ЗАНН във вр. с чл.143, ал.1 АПК следва да бъде уважено искането на ответника за разноски. Установява се такива да са направени в размер на 850 лв. – платен хонорар за адвокат, който не е прекомерен предвид минимума, установен в чл.18, ал.2 във вр. с чл.7, ал.2, т.2 от Наредба № 1/09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, ново заглавие Наредба за възнаграждения за адвокатска работа. Разноските са дължими от АПИ, която е юридическо лице съгласно чл.21, ал.2 от Закона за пътищата.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК във връзка с чл. 63в от

ЗАНН Административен съд София – град, XX касационен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 3429/22.07.2024г. по НАХД № 3728/2024г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 110 състав.

ОСЪЖДА Агенция „Пътна инфраструктура“ да заплати на „Жельо войвода - 52“ ООД, с ЕИК[ЕИК], сумата 850 лв. (осемстотин и петдесет лева) – разноси по делото.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.